

Не отделният индивид, а самата ДУША НА КУЛТУРАТА е уморена.

Превната наука почва да гине след смъртта на Аристотел и вижда крол си
послр смъртта на Архимед. След ЛИЗИП НЯМА ВЕЧЕ ВЕЛИК ПЛАСТИКЕР, след
Рембран и Вела кеп - никакъв живописец, след Бетховен - никакъв музикант.
Гьоте, в сразнение с Шекспир, сам се нарича дилетант.

Маслената живопис и контрапунктната музика се изчерпват в няколко века
творчество.

--

СВЕТЪТ КАТО ПРИРОДА КАТО СИСТЕМА, неорганичната действителност, се презръщ
в една чиста сфера от функционални числа. Изтиг към чистото число е едно
завръщане на Духа към собствената му загадка.

Глава X

Гръдките колонии изтиг пътя си за Гримското кито застрашени от Филип II